

אֵלֵינוּ נִלְחָמוּ לְהַפְּסֵה

הסוסים הקטנים
צָהָלוּ כשֶׁטָנִים
וְהַסּוּס הַגָּדוֹל
הַתְּנוֹדֵד וַיִּפֹּל.

אוֹ הָאִישׁ אָמַר לְאִמָּא כֵּן:
— הַחֲצֵר נִכְפְּשָׁה וְהַבּוֹת נִלְקָחוּ.
הֵינּוּ מֵאָה הַיָּתֵד הַיְכָן?
זְכִירֵי נָא אֶת שְׁמֵי — אֲנִי פֶסֶר פְּרִנְזִי.

כָּעַת הִיוּ בַחֲרֵד שְׁלֵטָה.
הֵנֵס וְאִמָּא וְאָדָם פְּצוּעֵי.
הַמְנוּרָה פִּרְפְּרָה גִבְרָה וְהִלְשָׁה.
וּפְתָאֵם — כְּבִתָּהּ כָּאלוֹ נִפְצוּתֵי.

יוֹם נִלְחָה.
יָוָרִים וְיָוָרִים.
אֲפִילוֹ אִמָּא הִדְלָה לְבָבוֹת.
בַּק פְּנִיָה הִיוּ חוֹרִים
וְעִינֵיהָ הִיוּ בְבוֹת.

נָדִי
וּבַחוּץ יָוָרִים וְיָוָרִים.
אֲפִילוֹ אִמָּא לֹא רָצְתָה לְבָבוֹת.
בַּק פְּנִיָה הִיוּ חוֹרִים
וְעִינֵיהָ הִיוּ בְבוֹת.

אִמָּא אָמְרָה:
— הֵנֵס בּוֹא נָא שְׂכָה.
שָׁב עַל בְּרִכְיֵי אִתָּה יְלֵד טוֹב.
לוֹ הָיִיתָ כְּעַת בֶּן שֶׁבַע
הָיִיתָ יוֹצֵא עִם אָבִא לְרְחוֹב.

וְהוּא מוֹשִׁיבֵנִי עַל בְּרִיךְ —
עָלִי נִדְבָדָה... מִטָּה רַב!
סִפֵּר נָא לִי הַנְּסִי סִפֵּר אִיךְ
הִרְבַּנְתָּ אֶת אִמָּא הַיּוֹם...

אִמָּא הַגִּידִי מַדּוּעַ
אֶת כֹּה אֲמַצְתִּינִי לְחִיקָז?
מַדּוּעַ הָאִישׁ הַפְּצוּעַ
מִבֵּית דַּמְבִּיט וְשׁוֹתֵק?

הֵנֵס אֶת רֹאשׁוֹ הַטָּבִין בֵּין יְדֵיךְ
וְהִרְאֵשׁ חֲשָׁב מִבְּשָׂכָה קִטְנָה:
— מַה לַעֲשׂוֹת... נִחְכָּה... מִי יוֹצֵעַ
אוֹלֵי זֶה יִמְשָׁךְ עוֹד הַצִּי שָׁנָה!

כְּעַת הוּא אֵינּוּ דֵי אִמָּא.
אֶת כֹּה אֲמַצְתִּינִי לְחִיקָז...
הַפֵּה כְּבֵד שְׁחֲרִית הָאֲדִימָה
וְזֶה עוֹד בְּבֵיט וְשׁוֹתֵק...

פְּנִיו לֹא דוֹמִים לִפְנֵי אָבִא
כִּי אָבִא צָעִיר וְנִפְהָ.
בְּשֵׁשׁ מִדֵּי עָרַב הָיָה בָּא
וְאֶת מַכְיָנָה לוֹ קִפְהָ.

בְּבִקֵּר דַּפֵּק בֶּן אָדָם עַל הַדְּלָת.
שָׁאַל:
— פֹּה גֵרִים קָאָם וְהַיְלֵד?
— בֶּן.
— אָבִא שְׁלַח אֶת בְּרַכַּת הַפְּרִדָּה
לְאִמָּא לְהַנְסִי וְלִדְבָדָה.

יוֹם נִלְחָה.
יָוָרִים וְיָוָרִים.
אֲפִילוֹ הֵנֵס חָדַל לְשִׁמְעַי.
פְּחוּץ דְּמָרוּ סוּסִים שְׁחוּרִים.
שָׁנִים קִטְנִים וְאַחַר גְּבוֹת.

וְאָבִא אָמַר עוֹד לִפְנֵי אֲשֶׁר כָּתוּב:
— סִפְרוּ נָא לְהַנְסִי אֶת כָּל הָאִמָּת
אֲמָרוּ לוֹ כִּי בֶן שְׁבַע לִי בֶן גְּבִירֵי.
בְּרַעְתִּי לִפְנֵי בְּנֵי אֵל הַקִּיר.

אֲנִי אֶהְבְּתִיהוּ אֶת הֵנֵס הַשׁוֹבֵב.
לְכֹן לֹא בְּרַחֲמֵי לְרֵאוֹת אֶת פְּנֵיו.
לְכֹן הָאֲפִנְתִי — לֵיל אִפְסֵל הוֹלֵךְ.

אִךְ הוּא בְּשִׁבְלֵי הֵנֵס לֹא לְעַד יִמְשָׁךְ.

אִז חָשַׁב לוֹ הַנְּסִי מִבְּשָׂכָה קִטְנָה:
— אוֹלֵי הוּא יִמְשָׁךְ עוֹד בְּחַצֵי שָׁנָה...

אֲנִי אֶהְיֶה גְּדוֹל בֶּן שֶׁבַע סוּף כָּל סוּף.
וּכְשִׁיבֶנּוּ בְּלִמָּה אֲצַא גַּם בֶּן לְרְחוֹב.

אִז בָּא הַיּוֹם.

וְשָׁקַט.

אִין יָוָרִים.

אֲפִילוֹ אִמָּא לֹא יָכְלָה לְבָבוֹת.

בַּק פְּנִיָה הִיוּ חוֹרִים

וְעִינֵיהָ הִיוּ בְבוֹת.